

Már kezeletben mikor a Honvédség Szépségét felhívta
 az ország polgárait hogy, hozzájárulással, jóval többet
 legyen részt az új Törvények létrehozásával, Most akkor
 úgy éretem hogy valószínű kellene nekem is hozzájárulni.
 De ahogy olvastam a híreket az újságokban kevésnek találom
 hogy azok valószínű egyéni vagy közösségi szerelme hívjam fel a
 figyelmet. Mert ilyen nélkül is akad. Mind a felolvas. Talán
 tavasznál nálunk közszolgálati feladós vállalat, és a gondolatok
 ott tényleg egyéni gondolatokunkat nagy többséggel a még
 jelölt körül megvalósították. Ami szerintem nagy gondolatig mint
 politikai tényleg megfelelő volt. Aztán az bizonyos idő múlva
 felsőbb hatóságok azt az embert helyezték állásba aki a leg-
 kevésbé szavazatot kapta. Bizony azóta még egyszer jelennek
 meg a gondolatok a gyűléseken.) Amikor Heres Péter: Gondolatok
 az új Törvényekről, című cikket olvastam, éretem, hogyha
 írólennék, hogy gondolataimot írásba tudnám foglalni
 akkor én is ilyen formán írnék. Úgy gondolom hogy, jó lenne
 ha az illetékesek akik majd végérvényesen össze öltetik a törvény
 minnél jobban megismerjék a mai nemzetember életét, hogy milyennek
 az igényei, azt gondolom első sorban a jogon, hogy olyan törvényt
 alkossanak, hogy úgy érezzük hogy teljesen oltathatja a pora-
 ról való gondolatokból. És akkor több bizalommal termelhetünk.

Törölköző: 1954. II. 5. n.

Tisztelt:

Honkoly Pál.

Köves Péter Bótyaink!

A levelet megkaptam. Köszönöm. Lőit bizony nagyon írem hívókat valóban komoly olvasmányok. De az utóbbi időben nem okhott kerembe olyan könnyű omely le kötötte volna a figyelmemet. Bizony még a szokkönyvek is mintha nem is nekünk paravintoknak szólnának. - . Keretnek horra jutni valóban nekem való olvasmányhoz. Kírem Péter Bócsit hogy kerülje velem, hol is tudnik írt bekeresni. - . Hiszen emlékek 1944 márciusában, amikor Péter Bócsi segítését is kértam, hogy a rövetkeretünk részre megtarthassuk az általaunk megmentett 65 kb. gümölcsöt. Amikor földöntő bíróságok körben esereingatlannak nyilvánították. Hínte el sem tudom képeelni hogy tudtam küldeni a rövetkeretint, mint János Lajos mondotta, (mikor Péter Bócsi nobája előtt benyújtottunk) igen nagy a fanatizmusom. Akkor én voltam a világ leg-nagyobb kommunista. Legelőbb is annak tartottak az emlékek. - . Most pedig nem tudom hogy minék tartanak, mivel 52 ben megdolgoztam pusztainkon a "kémek" csoport. egyelőre mi maradtunk ki belőle.

Parasiti üdvözléssel:

Pöroléfole 1954 IX.

Yonkoly Pöl. Pörolmivis.